

İLERİ

TÜRKİYE ÖĞRENCİ BİRLİĞİ - BATIBERLİN -

sayı: 4

BÜLTENİ

mart 1976

-SINAVLAR AVRUPA'DA DA
YAPILMALIDIR

-YABANCILARA BASKILAR
-KÜPELİ'YE ÖZGÜRLÜK

-RÜŞVETLER-SATILMIŞLAR

-ANGOLA- AHC'Nİ TÜRKİYE
TANIMALIDIR

-12 MART'I UNUTMADIK!

SINAVLAR AVRUPA'DA DA YAPILMALIDIR !

EMPERYALİST Tekellerin kontrolündeki, Türkiye gibi ülkelerde birçok soruna olduğu gibi eğitim soruna da çözüm getirilememiştir. Bugün yurdumuzda okuma yazma bilmeyenlerin oranı % 50 nin üzerindedir. 40 000 köyün 10 000 inde okul yok. Binlercesinde de okul var, öğretmen yok.

Egemen sınıflar, sömürü düzenlediğini sürdürmek için her türlü alçaklığı yapıyorlar. Halkımızın duygularıyla oynuyorlar. Halk çocukları için eğitim yuvaları açacaklarına, silahlanmaya hız veriyorlar. Türkiye NATO'ya girdiğinde, bu yana milyarlerce lira ABD ve Batı Avrupa silah tekellerine peşkeş çekilmiştir. Her yıl bütçede aslan payı askeri masraflara ayrılıyor. Bunun yanında eğitim sorununa hiç önem verilmiyor. Oysa halkımızın silaha değil, okula, fabrikaya, işe ihtiyacı var.

Bütün olanaksızlıkları yetmeyecek gibi, okula gitme olanağı bulan halk çocuklarının karşısına başka engeller çıkarılıyor. İşçi, köylü, küçük memur çocuklarının büyük bir çoğunluğu ortaokul, lise sınıflarında elemiyor. Liseyi bitirenlerin de üniversiteye girememeleri için her türlü sahtekarlığa başvuru oluyor. Büyük şehirlerde özel dershaneler açılıyor. Buralar ancak parası olan gidebilir. Bu şirketler açıkça "Parayı veren üniversiteye girer" diye ilan verebiliyorlar. Çünkü sınav soruları bu şirketlerin elinden geçiyor. Sorular bunlara, komandalara dağıtılıyor. Bu ODTÜ sınavlarında ve merkezi sistemde birer defa ortaya çıktı, sınavlar iptal edildi. Üniversitelerde okuyanların ancak % 5-7 si işçi, topraklı köylü çocuğudur.

Memlekette üniversiteye giremeyen emekçi çocuklarının bir kısmı, Batı Avrupa'daki akrabalarının yanına giderek okuma olanakları arıyorlar. Bu yıla kadar, sınavlardan iyi puan alan arkadaşlarımız burada okuma olanağı bulabiliyorlardı. Emekçi çocuklarının burada okumasını da hazmedemeyen MC hükümeti ve çevresindeki satılışlar, sınavların yurtdışında, Lefkoşe hariç, hiçbir yerde yapılmaması kararı aldılar. ÜSYM gerekçe olarak 1974-75 yıllarında Göttingen ve Köln'de birkaç bozguncunun çıkardığı olayları gösteriyor, sınavlar "güvenilir" değildir diyor. Geçen yıl iptal ettikleri sınavla 1000 arkadaşımızın bayatıyla oynadılar, bu yıl yine binlercesinin harcama yapmasını istiyorlar.

Birliğimiz, sınavların yurtdışında da yapılması için birçok girişimde bulundu. Türkiye'deki ve yurtdışındaki basın iletiler, yurtsever örgüt ve kişileri dayanışmaya çağırıldı. ÜSYM ve Milli Eğitim Bakanlığı'na yazılan mektuplara ve çekilen telgrafa hiçbir cevap verilmedi. Öğrenci müfettişi ise sorunumuzun ilgililereiletildiği şeklinde bir cevap verdi.

Eyşem ve bildirilerimize basın ve radyolar geniş yer verdiler.28 Şubat Cumartesi günü Teknik Üniversitede yaptığımız toplantıda imza kampanyası açıldı ve şu ana kadar 5000 imza toplandı.Batı Avrupa'daki diğer öğrenci birlikleri ile ortak bildiri yayınlandı.Ayrıca Bochum Ruhr Üniversitesi Türkiyeli Öğrenciler Derneği ek bir bildiri çıkarak ÜSYM'nin kararını protesto etti.

Batıberlin'de birliğimizin eylemlerinin hem arkasından gerici güçler harekete geçerek sorunumuza sahip çıkmaya kalktılar.Nurcular bir bildiri dağıtarak sınavların"yurtdışında azmerkezde,emin kişiler kontrolünde"yapılmasını istediler.Bunların "emin kişiler" dedikleri Türkeş'in faşist komandoları,MSP'nin din tüccarı yobazlarıdır.Bunlar Türkiye'de okulları basıyorlar,ilerici,yurtsever,öğrenci,öğretmen,işçi ve köylülerin kanına giriyorlar.Türkeş'in faşist komandoları,Hitler'in SS birlikleri gibi eğitiliyorlar,yurdumuzda faşist tarmanışa hızlandırmak için çalışıyorlar.Bu "kapitalizme de sosyalizme de hayır!" nutukları ile piyasaya çıkan emperyalist beslemeleri Hitler'in metodlarını kullanıyorlar.

Öğrencilerin yeri emekçilerin yanındır,düşman ortaktır.Bu nedenle bütün ilerici,yurtsever öğrencileri birliğimizde örgütlenmeye çağırıyoruz.Sınavlar için birliğimiz çatısı altında mücadele edelim,satılmışlara aжданmayalım.

S I N A V L A R A V R U P A ' D A D A Y A P I L M A L I D I R !

ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ ORTAK BİLDİRİSİ

Üniversitelerarası Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÜSYM) Yönetim Kurulu Başkanı Altan Günalp,1974-75 döneminde yurtdışında yapılan sınavların "Güvenilir Sınav" niteliğini taşımadığı gerekçesiyle bu yıl,Lefkoşe hariç,yurtdışında sınav yapılmayacağını açıkladı.Bu kararla ÜSYM Yönetim Kurulu öğrenci düşmanlığını bir kez daha ortaya koydu.Prof.Günalp,"Güvenilir Sınav" sözü ile neyi kastediyor ?

Türkiye'de sınav sorularının,büyük paralar karşılığa satıldığını,böylece zengin çocuklarına üniversite kapılarının açıldığını bugün herkes biliyor.İşçi,köylü,küçük memur çocuklarının ezici çoğunluğu ise açıkta kalıyor.Bu sınavlar mı"güvenilir sınavdır" ?

Türkiye'deki sınavların "Güvenilirliği" olmadığı gibi güvenliği de yoktur.Sınavlar faşist komandolarca basılıyor.Pek çok ilerici öğrenci sınavlara sokulmuyor.

Türkiye'de okuma olanağı bulamayan binlerce işçi,köylü,küçük memur çocuğu genç,okuma ümidiyle Avrupa'ya,buralarda çalışan ailesinin,akrabasının yanına geliyor.Buraya gelenlerin bir kısmının ise burada hiç

kimsesi yok, büyük bir öğrenci kitlesi hen çalışıp, hen okumak zorunda. Buraya gelmiş olan arkadaşlarımız, burada sinavlara girmek, bu sinavlar dan aldıkları puanlarla buradaki okullara nasıld yaptırarak, burada okumak istiyorlar.

1975 yılında F.Almanya'nın Göttingen şehrinde yapılması gereken sınav birkaç bozguncunun çıkardığı olaylar bahane edilerek iptal edildi. Oysa ÜSYM, bu sinavların güvenilirliğini ve sinavların düzenli geçmesini sağlamakla görevlidir. Ardından Köln'de dört salonda yapılmış olan sınav geçersiz sayıldı. 1000 arkadaşımızın hayası ile tınandı. Bu da yetmedi, şimdi de Avrupa'da sınav yaptırmayarak, bilencesi emekçi poçugunu daha harcamak istiyorlar. Bu arkadaşlarımızın meşhûr olanakları kısıtlıdır. Büyük masraflarla Türkiye'ye gidip sinava girmeleri zordur. Hele burada hiç kimsesi olmayan arkadaşlarımızın Türkiye'ye sinava gitmeleri olanak dışıdır.

Bu karar kasıtlı olarak alınmış, emekçi çocuklar ne karşı, emekçi düğmanı bir karardır. Avrupa'daki Türkiyeli öğrenciler olarak, bu kararı şiddetle protesto ederiz. Sinavların Avrupa'ya da yapılmasını istiyoruz. Bütün ilerici, yurtsever kişi ve kuruluşları bu karar için mücadeleye çağırırız.

1 Mart 1976

Batıberlin:

Türkiye Öğrenci Birliği - Batıberlin (TÖB-B)

Federal Almanya:

Türk Öğrenci Birliği - Hannover

Bochum Ruhr Üniversitesi Türkiyeli Öğrenciler Birliği (BÜTÖB)

İngiltere:

11 öğrenci birliği adına

İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu (İTÖF)

Fransa:

Paris Türk Öğrenci Birliği

Strasbourg Türk Öğrenci Birliği

Tours Türk Öğrenci Birliği

Monsieur des Türk Öğrenci Birliği

İNGİLTERE TÜRK ÖĞRENCİ

FEDERASYONU (İTÖF)

YAYIN ORGANI : ÖĞRENCİ GENÇLİK

İsteme adresi : 243. Mount

pleasant Road, London N.17

BOCHUM RUHR ÜNİVERSİTESİ

TÜRKİYE Lİ ÖĞRENCİLER DERNEĞİ

BOCHUM KAMPUSUNUN

Tarane adresi : 65 Bochum

Öğrenciler Höbe

97/503

YABANCILARA BASKILAR ARTIYOR

Kapitalist sistem krize gömüldükçe, tekellerin emekçi yığınlarının haklarına, ekmeğine saldırıları da yoğunlaşıyor. F. Alanya ve Batıberlinde de bu saldırıları, sömürünün artışını hepimiz görüyoruz. Tekellerin baskıları alman olsun, yabancı olsun tüm emekçilere, aydınlara karşı uygulanıyor. İşsizlik, pahalılık, demokratik hakların kısıtlanması her geçen gün hızlanıyor.

Alman tekelleri krizin yükünü halkın sırtına yıkarken, yabancılara karşı daha da ağır baskılar uyguluyorlar. Bu yolla daha fazla kar yapıyorlar ve emekçileri birbirine düşürmeye, onların ortak mücadelesini kırmaya çalışıyorlar.

Ekonomik krizin şiddetlenmeye başlamasıyla beraber, yabancı işçilerin gelmesi yasaklandı. Ardından Kindergeld (çocuk parası) soygunu geldi. Federal hükümet bir kararla ortak pazar dışından gelen işçilerin, yurtlarındaki çocukları için ödediği çocuk parasını kestirdi. Buna karşılığında Türkiye Hükümeti de hiçbir şey yapmadı.

Bu karardan sonra İş Bulma Kurumlarına (Arbeitsamt) Nürnberg'den yollanan bir mektupla, işsizlere iş verilmesinde alman işçilerine öncelik tanınması emredildi. Yabancılar polisi, işsiz yabancılarla oturma izni vermemek için elinden geleni yapıyor. İşçilerden Arbeitsamt ile yabancılar polisi arasında mekik dokuyorlar, her ikisinde de insana yakışmaz muameleye tabi tutuluyorlar. Bu arkadaşlarımızın işsizlik parası bittikten sonra sosyal yardım verilmiyor. Sosyal yardım isteyenler, yabancılar polisi tarafından derhal sınır dışı ediliyorlar. Bu barbarlıkta Türkiye hükümetlerinin de payı vardır. İşçilerimizin sosyal yardım aşmasını sağlayacak anlaşma tam 23 yıldır meclis kapısında tasdiklenmek için bekliyor.

Yabancı işçilerin yanı sıra, yabancı öğrencilere ve gençlere de baskılar arttı. İşsizlik oranı gençler arasında normal işsizlik oranınının daha üstünde. Bu oran yabancı gençler arasında daha da yüksek. Batıberlin'de bulunan 5000 Türkiyeli gence karşılık meslek okullarında ayrılan kontenjan 200 ü geçmiyor. Senato bunu da her yıl düşürüyor.

Okullarda yabancı çocukları için açılan hazırlık sınıfları kapatılıyor, yabancı çocukları hiç almazsınız alman sınıflarına takılıyorlar. Yabancı öğretmenler işten atılıyorlar.

Üniversitelerde konan baraj sistemi (numerus clausus) yabancı öğrencilerin, özellikle Türkiyeli öğrencilerin üniversiteye girmesini imkansız hale getirdi. Hem okuma, hem çalışma olanakları alan son kararlarla kısıtlandı. Ortak pazar dışından gelen öğrenciler yalıda yalnız 62 gün çalışabiliyorlar.

Tüm bu baskılara karşı ilerici yabancı örgütleri, sendikalar mücadele ettiler. Bu mücadelede bazı başarılar da elde edildi. Ama bazı direnişler, türk faşistler, alman veya türk sözde "solcu" bozguncular tarafından kırıldı. Örneğin bu bozguncular, Köln Ford fabrikasında, Fürth Nobel Dynamit fabrikasındaki direnişleri bir alman-türk çatışmasına dönüştürüp birçok işçinin başını yaktılar. Bu tür olayları bahane eden alman yöneticiler, gerici yabancılar yasasının yardımıyla, ilericileri takip ediyor, ilerici örgütleri baskı yapıyor ve ilericileri ülkelerindeki gerici hükümetlere teslim etmekle tehdit ediyorlar. Bu tutuma karşı birliğimiz Federal Alman adalet bakanına şu mektubu yazdı :

Federal Almanya Adalet Bakanlığına,

Son yıllarda ilerici yabancı örgütlere ve kişilere F. Almanya'da uygulanan baskı arttı. Birçok işçi ve aydın, ülkelerindeki gerici, aşırı sağcı hükümetlere teslim edilmekle tehdit ediliyor. Batıberlin'deki Türkiyeli öğrenciler olarak, yabancılar uygulanan bu tür baskıların insan haklarına ve uluslararası anlaşmalara karşı olduğu kanısındayız. Federal Almanya'daki yabancıların demokratik haklarına saygı gösterilmesini istiyoruz. Saygılarımızla.

Türkiye Öğrenci Birliği-Batıberlin

Son olarak tutuklu 4 Türkiyeli Türkiye'ye teslim edilmek isteniyor. Bunlar şimdiye kadarki eylemleriyle özde alman ve türk sermaye çevrelerine hizmet etmişleridir. Örneğin izledikleri politika sonucu ATÖF'ü öğrenci yığınlarından izole etmişler, öğrenci yığınlarını, haklarına * saldıran tekellere karşı örgütsüz, savunmasız bırakmışlardır.

Ama F. hükümetin bunları Türkiye'ye sınır dışı ve hapse mahkum etme gerekçelerinden birisi * olarak "sol kitap okumayı" göstermesi, demokratik hakları çiğnemekten başka birşey değildir.

Federal hükümet yabancı işçilerin, öğretmenlerin ve öğrencilerin haklarına daha da fazla el atmak istiyor. Yeni hazırlanan 17 maddelik bir tasarıyla 5 yıllık yabancı işçilere tanınan süresiz oturma ve çalışma izni hakkı geri alınmak isteniyor. Bu uluslararası anlaşmalara aykırıdır. Bu tasarıda aynı işsizlik sigortasını ödeyen yabancı işçilere, işsiz kaldıklarında daha kısa süre işsizlik parası vermeyi planlıyorlar.

TAŞINMA YASAĞI

Federal alman hükümeti, "yabancı işçileri topluma aydurma" gerekçesiyle, yabancı işçilerin belirli endüstri bölgelerine taşınmalarını yasakladı. Bu kararı Batıberlin'e devralan Batıberlin Senatosu, yaban-

cıların Kreuzberg, Wedding ve Tiergarten semtlerine dışarıdan taşınmalarını yasakladı. Bu durumda yabancı işçiler, ailelerini yanlarına alamıyor, aynı evde oturma hakkını kaybediyorlar. Bu karardan öğrenciler de büyük zarar gördüler. Ucuz evlerin olduğu bu bölgelere taşınamayan yüzlerce öğrenci açıkta kaldı. Şimdi Federal hükümet ve Batıberlin Senatosu bu bölgeleri daha da genişletmeyi, böylece yabancılara yeni bir darbe vurmayı, ülkelerine dönmeye zorlamayı planlıyor. Taşınma yasası Batıberlin'de bütün şehre konacak. Bu hiçbir yabancıнын bu şehre taşınmaması demektir. Bundan öğrenciler de büyük zarar göreceklerdir.

Tüm bu baskılar kriz olduğu gerekçesiyle yapılıyor. Emekçilerin sosyal hakları, maddi olanakları gittikçe kısıtlanıyor. Diğer yanda AEG, Siemens vb. gibi tekellere milyarlarca mark "ekonomiyi canlandırma" yardımı yapılıyor. Silah tekelleri bütçenin aslan payını götürüyorlar.

ALMAN ve YABANCI İŞÇİLER GİRİŞİM KOMİSYONU

Tüm bu baskılara karşı alman, Türkiyeli, Yunanlı, Portekizli, İspanyol, İtalyan, Yugoslav işçi ve işyeri-sendika temsilcileri bir girişim komisyonu kurarak, Düsseldorf'ta bir basın toplantısı yaptılar. Basın toplantısında hazırlanan son tasarıya karşı çıkan işçiler yayınladıkları basın bildirisinde şöyle diyorlar :

"Almanlar, İspanyollar, Türkler, Yunanlılar, İtalyanlar, Yugoslavlar, Portekizliler !

İşsizlik hepimizi tehdit ediyor. Band hızlarının arttırılması hepimizi etkiliyor. İşyerindeki baskılar hepimiz için artıyor. Almanlar için de, yabancılar için de ev kiralari, vergiler, fiyatlar yükseliyor. Makinaların başında birlikte çalışıyoruz, işsizliğe karşı, işçi haklarına saldırılara karşı da birlikte mücadele edeceğiz. İşçilerin bir kısmına vurulan darbe, bütün işçi sınıfını zayıflatır."

Öğrencilerin sorunları, işçilerin, diğer emekçilerin sorunlarından ayrı düşünülemez. Düşman ortak. Onun için bu arkadaşlarımızı destekliyoruz. Biz de haklarımızı, diğer yabancı öğrencilerle, alman arkadaşlarımızla birlikte savunmalıyız.

TÜSTAV

BATI AVRUPA'DAKİ FAŞİST ÖRGÜTLENMEYE KARŞI MÜCADELE EDELİM !

Faşist MHP,Batı Avrupa'ya yolladığı paralı adamları yoluyla,yurtdışındaki işçi ve öğrenciler arasında da örgütlenmeye hız verdi.Bu kişilerin bir kısmı doğrudan doğruya konsolosluk emenmaları olarak yurt dışına yollanıyorlar.Bir kısmı da buraya daha önceden gelmiş ve burada önemli yerlere yerleşmiş kişilerdir.Bu kişiler çeşitli şehirlerde "Türk Ocağı","Türk İşçi Cemiyeti" vb. isimler altında örgütler kurmakta tanıdıkları her işçinin adresini alıp,adreslerine MHP üye defteri yollamakta,aidat toplamaktadırlar.Ayrıca gençleri çevrelerinde toplayıp "Bozkurt","Yeşilyurt Spor Klubü" gibi klüpler kurmakta,gençleri bir futbol topu,birkaç forma ve cep harçlığı ile çevrelerine toplayıp,bunlardan faşist komandolar yetiştirme yoluna gitmektedirler.

ARD'nin 23 Şubatındaki "Monitor" isimli programında bu konu açıklıkla ortaya kondu.Programda faşistlerce tanınmamak için yüzlerini kapayarak konuşan 2 genç,bunların kendilerini nasıl aldattığını,ayrılmak istediklerinde ölümle tehdit edildiklerini anlattılar.Arkasından Türkiye'den yollanan ve Köln Üniversitesinde bir yer ayrılan "MHP Almanya Parti Müfettişi" Enver Altaylı konuştu.Bu faşist,F.Almanya'da MHP örgütü olmadığını iddia etti.Arkasından ise televizyonun "MHP Almanya Teşkilatı" başlıklı bildirimleri ve üzerinde "MHP Stuttgart örgütü" damgasını taşıyan bir MHP üye defterinin göstermesi,bu faşistin yalan söylediğini ortaya çıkardı.Bu faşist,Deutschlandfunk isimli radyonun Türkçe yayınlarında Hitler'i övücü bir yayın yaptığı için,bu radyoş dan atılmıştır.

Faşist komandolar ve MSP li nurcular Batıberlin'de de yoğun çalışma gösteriyorlar.Buılar çıkardıkları bildirimlerde ayırım yapmadan bütün demokratik kuruluşlara çamur atıyor,yazdıkları anonim mektuplarla kişileri ölümle tehdit ediyorlar.Türkiye'den adamlar getiriyorlar.Örneğin son günlerde Fuat Sevim isimli bir emekli yarbay Batıberlin'e gelmiş ve çeşitli yerlerde konferanslar vermiştir.Bu adamı kim yolladı, hangi parayla geldi ? Bu,Avrupa'ya yollanan yüzlerce "konferansçı"dan biridir.

Faşistler ve nurcu yobazlar kanlı saldırılar da düzenliyorlar.Son olarak 26 Şubat 1976 Perşembe günü Fransa'nın Tours şehrinde,3 ilerici, faşist komandoların bıçaklı,tabancalı saldırısına uğradı.Yaralanan 3 arkadaştan birinin durumu ağır.Saldıranların arasında konsolosluğun adamlarının da bulunduğu tesbit edildi.Komandolar,25 Ocak 76 günü ULM Türk Halk Ocağı'nın kuruluş kongresini bastılar.Saldırışı düzenleyenlerin başında milyonlar işadamları Hacı İsmail Koçarslan'ın olduğu tesbit edildi.

Tüm bu saldırılara karşı ilerici alman ve yabancı kuruluşları harekete geçtiler. Alman Sendikalar Birliği (DGB) Federal Alman içişleri bakanlığından faşist örgütlerin kapatılmasını, bunların yöneticilerininin F. Almanya ve Batıberlin'den atılmasını istedi.

İlerici öğrenciler olarak bu girişimi destekliyoruz. Bunlar işçi, öğretmen, öğrenci tüm yurtseverlerin, demokratların kanına susamışlardır. Bunlara karşı birleşmek, bu insanlık düşmanlarının cezalandırılması için çalışmak, tüm ilerici, demokratik kişi ve kuruluşların görevidir.

KURSLAR - TOPLANTILAR

Birliğimiz yeni öğrenci arkadaşlara yardımcı olmak için açtığı almanca ve matematik kurslarını sürdürüyor.

Almanca kursu: Her cumartesi, pazar 14.30-16.30 arası

Matematik kursu : " " "s " 17.00-19.00 arası

Teknik Üniversite'nin H. 1029 no'lu salonunda verilmektedir.

Ayrıca her perşembe günü 20.00 den itibaren, Carmerstr. 11, 1Berlin 12 adresindeki ESG lokalinde toplantılarımızı yapıyoruz. Toplantılarımız açıktır. Sorunları hakkında bilgi almak isteyen, eylemlerimizi tanımak, görev almak isteyen arkadaşları bu toplantılarımıza bekleriz.

D I S K

İsteme adresi :

Türkiye Devrimci İşçi
Sendikaları Konfederasyonu
Aylık Yayın Organı

DISK, Menter Sitesi, Sendikalar Binası
Aksaray-İstanbul / Türkiye

TÖB - DER

İsteme Adresi :

Tüm Öğretmenler Birleşme ve
Dayanışma Derneği Yayın
Organı

Gazi Mustafa Kemal Bulvarı, Saray Apt.
14/1, Demantepe -Ankara / Türkiye

NATO ' DAN ÇIKILMALI-

BÜTÜN YABANCI ÜSLER SÖKÜLMELİ-

KÖLELİK ANLAŞMALARINI YIRTILIP

ATILMALIDIR !

CEZAEVLERİNDE BULUNAN DEVRİMCİLERE YAPILAN İNSANLIK DIŞI BASKILAR---ve YUSUF KÜPELİ---

12 Mart'ın getirdiği çağdışı ve insan haklarını ezen faşist eğilimli yönetimin, binlerce aydını, genci ve işçiyi pis ve bakımsız hapis hanee lerde tıktığı hepimiz tarafından bilinen bir gerçektir. İşbirlikçi burjuvazi, hegemonyasını devam ettirmek ve girdiği buhrandan kurtulmak için en son silahı olan faşist yöntemleri de kullanmaktan çekinmedi. Cezaevlerine tüm ilericileri kapatmakla bir başarı elde edeceğini sandı. Zaaten uygulanması öngörülen ve en ağır baskı sistemi olan faşist idare şeklinin amacı da budur; antidemokratik, insanlık dışı saldırılarla, hak arayanları susturmak, icap ederse öldürmek veya çoğu zaman yapıldığı gibi cezaevlerinde çürütmek. Bakımsız, rutubetli ve son derece pis şartlar altında, çoğunlukla fikir suçundan tutuklu bulunan aydınlar, emekçiler, devrimciler, yapılan işkencelerden sonra kendi hallerine bırakılmakta, hastalıkları tedavi edilmemektedir. Bu konuya 9 Aralık 75 te tutuklu bulunan Yusuf Küpeli tarafından kamuoyuna yazdığı açık mektupla bütün sosyalistlerin, ilerici demokratların, yurtseverlerin yeniden dikkati çekilmişti. Şöyle diyordu sıkıyönetim mahkemeleri tarafından 24 yıla mahkum edilmiş Yusuf Küpeli :

" Yirmi gün süren devamlı prangalı ve kelpçeli harbiye hücresinin şartları, elektrikli, falakalı ve meydan dayaklı Kontr-gerilla şartları; 9 ay süren havasız, ışıksız, penceresiz, sıırılsıklam rutubetli, pis Seli miye hücresi şartları; daha sonra Af yasası çıkıncaya kadar süren Seli miye'nin havasız, güneşsiz, rutubetli, pis yeraltı koğuşları şartları altında ağır biçimde hastalandım. Daha önce de defalarca hekime başvur - mama rağmen bir iki antibiyotikle oyalandım. Sonunda, artık ayakta duramaz hale gelince, verem olduğum zannıyla, ısrarla harici hastahaneye gitmek istedim. Dışarıdan bakan rastgele, bir gözde, hasta olduğumu anlayabilirdi."

Unutmayalım ; Harun Karadeniz ve Hatice Alankuş acımasızca, kendilerine tedavi olanakları tanımayan kişiler tarafından ölüme terkedilmişlerdi. Sorumlu kişilerden onların da hesabı sorulacaktır.

Açık mektubunda kendine yapılan yalandan tetavileri anlatan Küpeli, onun hastaneden kaçmasını içeren bir oyundan, provokasyondan da yeterli detaylarla bahsediyor. 8 Aralık 75 tarihinde sözde tedavi edilmek üzere götürüldüğü Haydarpaşa Hastanesinde nasıl açık bir penceresi olan ve yanlışlıkla (!) unutulmuş Thompson ile tek başına bir odada bırakılışını, nasılyavaş yavaş kafasına "kaçma teşebbüsü" fikrinin sokulduğunu anlatıyor. İşin ilginç tarafı, Küpeli'nin bu çeşit provokas-

yonlarla kaçmaya zorlandığı günün TÖB-DER mitinglerine karşı girişilen faşist baskıların yapıldığı günlere rastlaması.Bu gerçek açıkça göstermektedirki,tedavi etmemek yoluyla ortadan kaldıramadıkları bir kişiyi daha ileri giderek "kaçmaya çalışırken öldürülen tehlikeli bir gerilla"süsü vererek susturmak istemişlerdir.Anayasaya aykırı oldukları için,Anayasa mahkemesi tarafından iptal edilmiş bulunan Devlet Güvenlik Mahkemeleri tarafından mahkum edilen,tutuklanan yurtsever öğrenciler,aydınlar,işçiler uzun süren davalar süresince insanlık dışı şartlar altında hücrelerde barındırılmakta,çeşitli işkencelere tabi tutulmaktadır.Öte yandan açık açık ulumaktan çekinmeyen MC'nin zorbalık ve terör kuvvetleri serbestçe sokaklarda dolaşmakta,herkesin gözü önünde devrimci gençleri kurşunlamaktadırlar.

Bu düzensizlik ve haksızlık ne kadar sürecek? Faşist yuvalar ne zaman dağıtılacak? Hapisanelerde insana yaraşır işlemlere ne zaman başlanacaktır? Yusuf Küpeli ve diğer siyasi tutukular ne zaman insanca tedavi edilecektir ?

İhanet Cephesinin keyfi ve faşist oyunlarına artık son verilmelidir.Cepheciler ve göbeklerinden birbirlerine bağlı olan ortaklarının sorumsuz anti-demokratik tahtı yıkılmalıdır.

Bu siyasi tutukuların serbest bırakılması,faşizan baskıların kaldırılması,komanda inlerinin dağıtılması,anti-demokratik yasaların yürürlükten kaldırılması için,yurtsever,devrimci ve sosyalist güçleri birleşmeye,bir yumruk haline gelmeye çağırıyoruz.Faşizmi daha da büyümeden yok etmeliyiz.

DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ

İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın iş,emek ve ileri demokrasi uğrundaki mücadelesi her geçen gün yeni boyutlara ulaşıyor.Bir çok demokratik kuruluş ve örgüt bir araya gelerek ortak eylemlerle emperyalizme ve onun işbirlikçisi MC hükümetine karşı mücadele ediyorlar.İzmirde TÖB-DER'in yaptığı birçok ilerici kuruluş katılarak dayanışma içinde olduklarını gösterdiler.Buna karşılık bozguncular MC hükümetinin çömezleriyle birleşiyorlar.Son günlerde yapılan,Mühendis odalarını genel kurullarında ilerici güçlerin birliği zafere ulaştı.MMO'(Makine Mühendisleri Odası) Ankara şubesi Genel Kurulu bu birliğin sayesinde gericilerin elinden alındı.Böylece MC Hükümeti bir kalesini daha elinden yitirdi.Genel Kurul'a katılan üyelere 521 i ilerici listeyi desteklerken MC nin temsilcileri ancak 295 oy alabil diler.

Bunun arkasından MMO'sı Genel Kurulu yapıldı. Genel Kurul'da "Demokratik Solcular" ve "ilerici Demokratlar" tek liste halinde MC'nin çömezlerine karşı çıktılar. Kendilerine "Devrimde muhalefet" diyen bir grup ise "Sosyal emperyalizmin uşaklarına mühendis odalarını bırakmayalım" gibi saçma sloganlarla Türkiye koşullarına ne kadar ters düştüklerini gösterdiler. Bunlar gericilere, faşistlere çatacaklarına, ilericileri DISK'i desteklemekle suçladılar. Seçimlerde yurtseverler 224 oy alırken, bunlar ancak 48 oy alabildiler.

Orman Mühendisleri Odası'nın ele geçirmek isteye n MC iktidarı bütçeden 1,5 milyon lira harcayarak taraftarlarına özel olarak genel kurula, Ankara'ya topladı. Buna karşılık ilerici, yurtsever mühendislere uydurma görevler vererek katılmalarını önlemek istedi. Özellikle Amasya ve Adana'daki ilericilerin genel kurula gelmemeleri için her türlü yolla başvuruldu. Genel kurulun yapıldığı salonun etrafı 2 gün komandolar tarafından sarılarak terör havası estihildi. Bütün bunlara rağmen ilerici demokratlar 666 oy alarak seçimleri kazandılar.

14-15 Şubat günleri ya pılan Harita ve Kadaskoo Mühendisleri genel kurulunda, halktan yana olan mühendislerin listesi, MC'nin çömezlerine karşı ezici bir çoğunlukla seçildi.

RÜŞVETLER - SATILMIŞLAR

Dünya geçen bir ay içinde yolsuzlukların ve rüşvet skandallarının ortaya çıkması yönünden bir hayli hareketli günler geçirdi. ABD'de Lockheed, Northrop ve Boeing firmalarının yöneticileri uçaklarını satmak için Batı Avrupa, Japonya, Türkiye ve diğer ülkelerde rüşvet dağıttıklarını açıklamak zorunda kaldılar. Yalnız Lockheed firmasının 22 milyon dolar, Boeing firmasının ise güya "komisyon olarak" 70 milyon dolar dağıttığı bildirilmekte.

Lockheed tekeli en büyük satışlarından birini Batı Almanya'da faşist eğilimli Josef Strauss'un savunma bakanlığı sırasında yapmış ve Strauss'un ısmarladığı 900 F-104 den yedi yıl içinde 117 tanesi düştüğü için bunlara uçan tabut adı takılmıştır. 61-64 yıllarında Lockheed'in Batı Almanya'da satışlarını yapan ve eski bir amerikalı istihbarat subayı olan E. Hauser günlüğünde direkt Strauss'a değil, ama partisi CSU'ya para verildiğini yazmakta, Strauss ise onun bir "KGB" ajanı olduğunu ileri sürmektedir. Bu mantığa göre Strauss, Lockheed'in yöneticilerinde "KGB" ajanı olduğunu ileri sürerse şaşmamak gerekir.

Türkiye'deki egemen güçler de rüşvet skandallarında her zaman kendilerine uygun yeri ayırmaya hazır olduklarını kanıtlamışlardır.

Amerikan Senatosu alt komisyonuna verdiği ifadede, Lockheed Genel Müdürü Karl Kotchian ,Türkiye'deki temsilcisine rüşvet olarak dağıtılması için 876 000 dolar (13 milyon TL) verdiklerini söylemiştir.Lockheed'in Türkiye temsilcisi Nezih Dural da "Bu parayı aldım,ama dağıtmadım." gibi saçma açıklamalarda bulundu.Diğer yanda demeç veren Ferit Melen"Lockheed şirketinden 36 tane F-104 S uçağından başka birşey alınmadığını" söylemiştir.Halbuki şimdiye dek alınan uçakların sayısının bunun çok üstünde olduğunu ve F-104 lerden başka C-111 "Hercules" tipi uçaklardan da alındığını Stern ve Flight dergileri açıklamışlardır.

Ayrıca Hava Kuvvetleri Komutanı Emin Alpkaya'ya Lockheed'in İtalya'daki alt şirketi Aeritalia'nın güya Lice'de depremde yıkılan okulun yeniden yapımı için verdiği 30 000 dolarlık çek boz durulmuş ve bir protokolle Lice'deki okul yapımında kullanıldığı gösterilmek istenmiştir. Halbuki pa ranın okul yapımında kullanılmadığını Genel Kurmay açıklamıştır.Bunun üzerine Emin Alpkaya istifa etmek zorunda kalmıştır.

Burada açık olan şudur : Türkiye'deki emekçi halkımızın alınteri ve yurtdışındaki işçilerimizin kazandığı dövizler,bu rüşvetlerin diyeti olarak amerikan ve italyan tekellerine peşkeş çekilmiştir.Rüşvet ve yolsuzluk,sömürü düzeninin olduğu her yerde bu düzenin yürümesi için başvuru yöntemlerinden biridir.Bu düzenin savunucuları da bu yöntemlerin savunucularıdır.Bunları bilelim,tanıyalım.

Demirel'in yeğeni Yahya Demirel tevkif edilerek layık olduğu yere, yani cezaevine kondu.Halk "genç iş adamağı" adliye'de yuhaladı."Genç ve başarılı iş adamlarımızdan" Yahya Demirel ise tek amacının,amcasının belirttiği hedeflere ulaşmak,Türkiye'ye bir Türkêye daha katmak olduğunu,bunun için devleti soyduğunu,yoksa kötü bir niyeti olmadığını belirtti.Başbakan Demirel ise istifa edip etmeyeceğini soranlara,"benim adım Süleyman" demiştir."25 yaşındaki çocuğu siper ediyorlar,benimle uğraşabilmek için" diye de beyanat vermiştir.

6 Mayıs 1973 de bir cumartesi sabaha karşı idam edilen Gezmiş ve arkadaşlarının ikisi 25,biri 23 yaşındaydı.Bu üç yurtsevere karşı cadı kazasını kaynatanların başında eski amerikan komisyoncusu Demirel bulunuyordu.Demirel ve avanesi yaptıkları soygunun hesabını "mahkeme-i Kübra" da değil,halkımıza bu dünyada,hem de yakında verecektir.

HALKIMIZ ÖZGÜRCE ÖRGÜTLENME HAKKI İSTİYOR !

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ KAPATILMALIDIR !

TCK'nun 141.,142. ve 146. maddeleri kaldırılmalıdır !

12 MART'I UNUTMADIK !

12 Mart 1971 tarihi ve kanlı iktidarlar hala ilericilerin anılarında tazeliğini koruyor. "Anarşizm, kardeş kavgası" bahane edilerek getirilen 12 Mart'la yıpranmış Demirel hükümeti kızığa alındı. İşçilerin, emekçilerin, aydınların, öğrencilerin barış demokrasi ve sosyal ilerleme için verdikleri mücadele kanlı faşist terörle bastırılmak istendi, Demirel'in yapmak isteyip te yapamadıkları uygulandı. 12 Mart'ın bilançosu yurtseverler için, işçi ve emekçi kitleleri için çok ağır olmuştur.

Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan asılmış, eski TIP kapatılmış, bütün demokratik, antifaşist, antiemperyalist güçler, kuruluşlar ağır baskıya, teröre uğramışlardır. Faşist komando yuvaları ~~yuvaları~~, boz niteliler bu dönemde palazlanmışlardır. Emperyalist tekeller, işbirlikçi burjuvazi, bu dönemde karlarına örneği görülmemiş düzeylere yükselmiş, yurdumuzu talan etmiş, yurdumuz üzerine pazarlıklar yapmışlardır.

OYAK'çı paşalar, ordudaki halk çocuklarını, halkın, emekçilerin, işçilerin karşısına dikmiş, işçi sınıfının ve diğer emekçilerin üzerine sürmüştür. Yurtsever subaylar hain diye ordudan atılmıştır. Bu dönemde yurtseverler, Atatürkçüler, demokratik sokular, sosyalistler, komünistler fark gözetilmeden hapsilere doldurulmuş, işkenceye tabi tutulmuşlardır. 12 Mart'çı paşalar bugün halen ordunun başındadırlar, hergün yeni yeni sahtekarlıkları, rüşvet olayları ortaya çıkıyor. Bugün de halkımızın savaşını durdurmak için çalışıyorlar. 12 Mart'ın 4 hükümetinde görev alanlar, bugünde hükümettedirler.

İşçi ve emekçi sınıflar, Türkiye devrimci hareketi, 12 Mart'tan gerekli dersleri çıkarmıştır. Özellikle öğrenci gençlik, maceracılığın zararlarını kavramıştır. Mücadelenin ancak işçi sınıfının ve diğer emekçilerin yanında yürütüldüğü zaman başarıya ulaşacağını anlıyor. Ve bugün öğrenci gençlik, 12 Mart'tan ders çıkarmamış, gerek uluslararası alanda, gerekse yurtda emperyalizme hizmet eden bozguncu grupçukları kendi bünyesinden atmak için savaşıyor.

Bütün yurtsever ve ilerici güçlerin antifaşist, antiemperyalist eylem birliği, her türlü 12 Mart denemelerini geri püskürtecektir. Bu birlik bugünkü hükümetin yıkılması, faşist yuvalarının dağıtılması, ulusal bağımsızlığın kazanılması için zorunludur.

MC PATRONLARI KURMAY SUBAY YAPACAK

MC Hükümeti, Harb Akademileri Yasasının birinci maddesini değiştirerek harb akademilerine patronları da almak istiyor. Değiştirilerek meclis alt komisyonuna verilen madde şöyledir :

"Harb Akademileri topyekün savaş esaslarına uygun nitelikte yüksek sevk ve idareye muktedir askerlerle, üst seviyedeki görevli kamu ve özel

kesimi yöneticilerini, savaşta daha faydalı olmak üzere yetiştirmek amacıyla, öğretim, eğitim ve araştırmalar yapan ve Genel Kurmay Başkanlığına bağlı bir bilim, ihtisas kurumudur."

Babası işçi, köylü olduğu için veya sülalesinde subay bulunmadığı için halk çocukları askeri okullara alınmazken, MC hükümeti neden bu maddeyi değiştiriyor? Özel sektör Vehbi Koç'lar, Eczacıbaşı'lardır. Bunların fabrikalarının, mallarının yöneticileri, işçileri soyma sömürme planları yapan kişilerdir. Kamu sektörü sözüyle de, MC hükümetinin devletin yüksek kademelerine yerleştirdiği bol maaşlı, özel sektöre kredi musluklarını açan, Yahya Demirel'leri devlet eliyle 28 yaşında zengin eden kimseler ~~xxx~~ kastediliyor. İşbirlikçi burjuvazi ne kadar satın alsa da orduda yurtsever subayların tükenmeyeceğini biliyor. Bu yasayla orduya, herhangi bir grev, direniş anında patronların komuta etmesi sağlanmak istenmektedir. Ama demokratik güçlerin gelişen mücadelesi bu yasanın çıkmasını önleyecektir.

MC HÜKÜMETİNİN BÜTÇESİ MECLİSTE KABUL EDİLDİ

Mecliste Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en büyük açığını içinde saklayan bütçe tasarısı "milliyetçi" parlamenterlerimizin oyları ile kabul edildi. Hükümet militarist bir tutumla savunma bütçesini görülmemiş oranda arttırmıştır. Bu arada her ne pahası na olursa olsun savaş uçağı almamız gerektiğini savunan Hava Kuvvetleri komutanı Orgeneral Alpkaya ise Lockheed firmasının İtalya'daki bir alt kuruluşundan rüşvet aldığı ortaya çıktığı için istifa etmiştir.

Ecevit, 8 saati aşan konuşmasında, 76 yılında bütçedeki verilere göre % 20 oranında fiyat artışı beklendiğini, demiryolları yapımının durduğunu, karayollarının Kenya'ninkine eşit olduğunu, ham çelik üretiminin Romanya'da ~~408~~ kişi başına 408, Yunanistan'da 71 iken Türkiye'de hala 44 kg olduğunu, ticaret gemilerinin artacak yerde 65-70 döneminde 178 den 161 e düştüğünü, çimento üretiminin Türkiye'de kişi başına 22 kg, Yunanistan'da 680 kg olduğunu, toprak reformu yasasının bozuk da olsa uygulanmadığını, 75 sonuna değin 11500 aile yerine ancak 161 aile toprak verildiğini ve daha birçok tutarsızlığı açıkladı. Türkiye'nin dışa bağımlı kapitalist düzende düştüğü durumu ortaya serdi.

Ayrıca MC'nin 1976 yılı planının üzerinde Yüksek Planlama Kuruluna sormadan değişiklik yaptığı ortaya çıkmıştır. Bu bütçe artık savcılarını ilgilendiren bir konu niteliğine bürünmüştür. 1976 yılında emekçi halkı zor günler beklemektedir.

HALKIMIZ YABANCI SERMAYENİN YURTTAN ATILMASINI - BANKALARIN MİLLİLEŞTİRİLMESİNİ - GERÇEKTEKİ DEMOKRATİK BİR TOPRAK REFORMU İSTİYOR !

SÖZLÜKKAPİTALİST DÜZENDE TOPLU SÖZLEŞME VE SENDİKALAR

Toplu sözleşme bir iş kolunda tüm ülke veya bir bölge için geçerli olmak üzere bir sendika etrafında örgütlenmiş bulunan işçilerin, o iş kolunda gene aynı koşullar altında örgütlenmiş olan sermayenin temsilcileri ile görüşmeler yoluyla o işkolunda gerekli işgücünün değeri konusunda, o anda ülkede geçerli olan toplumsal, siyasal ve ekonomik koşulların etkisi altında söz sahibi olması, yani ücret, sosyal güvenlik, sosyal yardım, iş güvenliği gibi konularda kendi lehine bazı düzeltmeler yapmasıdır.

İşçi sınıfının elinde toplu sözleşmeler iki yönlü çalışabilir. Eğer sendika sınıf uğraşı yalnız ve yalnız emekçilerin ekonomik savaşını anlıyorsa toplu sözleşmeye geri tepen bir savunma aracı olarak bakılabilir. Burjuvazi elinde, üretim araçlarının mülkiyetine ve dolayısıyla toplumun yaşamına yön veren üstyapı kurumlarının karar çevresine sahip olduğundan çeşitli şekillerde toplu sözleşmeyle verdiği ödünlere geri alabilmektedir. Örneğin enflasyon yaratarak, yani pazarın pazarı n alım gücünü düşürerek, savunma giderlerini artırarak, dolaylı vergileri yükselterek, teşvik tedbirleri uygulayarak. Ayrıca sürekli işsizlik yaratıp ülkede o an için ekonomik güvensizlik havası oluşturarak, sendikaları toplu sözleşmeler sırasında güçsüz bırakır.

Bundan başka ileri kapitalist ülkeler üçüncü dünya yarı sömürgeleştirilmiş uluslarına ölçsüz biçimde soyup söğana çevirerek elde ettikleri ganimetten adına işçi aristokrasisi denilen kesime (usta, ustabaşı, kalfa, memur, sarı sendikacı vs) sus payı vererek işçi sınıfının bütünlüğünü bölmeye çalışırlar.

Bunlara karşılık işçi sınıfının siyasal ve ekonomik uğraşısının bölünmezliğini savunan devrimci sendikalar, toplu sözleşmenin egemen güçlere karşı ne kadar etkili bir silah olabileceğini çok iyi bilmektedirler. Bunun en iyi örneğini Türkiye'de görüyoruz: DİSK ve TÜRK-İŞ.

İçinde bulunan ilerici sendikacıların tüm uğraşlarına rağmen sarı sendikacılığı ustalıkla yürüten TÜRK-İŞ yöneticileri, devletle yapılan toplu sözleşmelerde sert tutum içine girmekte, buna karşın özel sektöre çoyumuşak davranmaktadırlar. Türk-İş yöneticileri siyasal yönden de "partilerüstü politika gütmekten" bahsetmekte, emekle sermayenin bir arada sömürü olmadan yaşayabileceğini savunmaktadır.

DİSK ise emekçilerin ekonomik çıkarını tüm şiddetiyle savunurken, politikasında da gayet bilinçle hareket etmekte, işçileri siyasal alanda da aydınlatmaktadır.

1963 yılında Ecevit'in çalışma bakanlığı sırasında gerçekleşen 274-275 sayılı grev ve lokavt hakkını düzenleyen yasaların yürürlüğe girmesinden sonra 12 Mart 1971 yılına değin emekçilerin gerçek ücretleri artmıştır. Bu durumda batılı kapitalistler gibi dış sömürü yapamayan kapitalistler "Sosyal gelişme ekonomik gelişmeyi aştı, durdurulmalı." diyen Sancar, Alpkaya, Tağmaç gibi generallerin yardımıyla 12 Mart 1971 de faşistegilimli bir yönetim başa geçirmişlerdir. 2 yıllık bir sürede işçi sınıfının gerçek ücretlerinde düşme olmuştur. Şu anda ise Türkiye ekonomik alanda cumhuriyet tarihinde eşineraslanmadık dar boğazlara girmekte dir. Egemen güçler ise emekçilerin 12 Mart'a göre daha örgütlü olmasından endişe dulmakta, açık faşizm rejimi getirmek istemektedirler.

DİSK bu ortamda tüm ilericilerin, emekten yana olanların faşizme karşı ortak olarak mücadele ekmesi gerektiğini savunmaktadır.

Türk-İş iş başındaki Tunç-Şide önderliğindeki işbirlikçi grup ise hala partilerüstü politikadan bahsetmekte, kapitalistlerin sağduyusuna seslenmektedir.

Egemen çevrelerin tüm çabaları bir sonuca varmayacaktır. İşçi sınıfı hangi sendikanın kimlerin gerçekten kendi haklarını savundugunu gün geçtikçe daha iyi anlamaktadır.

TÜRKİYE ANGOLA HALK CUMHURİYETİNİ TANIMALIDIR !

18. Yüzyılın başlarına doğru Güneybatı Afrika'da bulunan Kongo imparatorluğu, özellikle Portekizli tüccarların bir pazarı haline gelmişti. 1844 yılında Berlin'de yapılan Kongo Konferansı neticesinde ise Kongo imparatorluğu Portekiz, Belçika ve Fransa'nın bir sömürgeci haline getirildi ve Portekizlilerin payına da imparatorluğun güney kısmı Angola düştü.

1954 yılında eski imparatorluğun yeniden kurulması ve bütün Kongo'nun bir monarşi rejimi altında toplanması amacıyla Nekaka önderliğinde "Kuzey Angola Halkları Birliği" (UPNA) kuruldu. Kurulştan kısa bir süre sonra Nekaka ölünce, birliğin başına yeğeni Holden Roberto getirildi. Roberto Angola'da doğmuştu ve Belçika Kongosunda yaşıyordu. Birkaç yıldan beri de Leopoldville'deki Belçika Maliye Bakanlığında çalışmaktaydı. Bir amerikalı protestan papazın yanında hıristiyanlaştırılmıştı.

1956 yılında ise "Angola Halk Kurtuluş Hareketi" (MPLA) kuruluyor, bütün grupları Portekiz sömürgecilerine karşı birleşik cephede savaşa çağırıyordu.

Holden Roberto amcasının kurmuş olduğu birliğin adını 1958 de "Angola Halkları Birliği" (UPA) şeklinde değiştireliyordu. Taç giyme rüyasında olan Roberto, 1958 yılında Amerikalıların Afrika komitesine yazdığı mektupta "Eğer durum müsaade ederse, eski imparatorluğun yeniden kurulması sorusundan ilerde bahsedilebilir," demekteydi. İlerisini düşünen CIA daha o zamanlar Holden Roberto ile ilişki kurmuştu. Daha 1959 larda Roberto'nun örgütüne askeri ve mali yardım başlamıştı.

4 Şubat 1961 de MPLA'nın titizlikle hazırladığı silahlı ayaklanma tüm Angola'da başladı. Fakat UPA'nın silahlarını MPLA'ya çevirmesi sonucu, bu ayaklanma 1961 sonunda Portekiz sömürge ordusu tarafından kolayca bastırıldı.

1962 Martında iki monarşik örgütün birleşmesiyle "Angola Milliyetçi Kurtuluş Cephesi" (FNLA) kuruldu. 1966 da "Angola Tam Bağımsızlık Birliği" (UNITA) bu örgütten ayrıldı. Holden Roberto MPLA'ya karşı savaşmayı en ön planda tutuyordu. 1967 Martında FNLA askerleri Roberto'nun özel emri üzerine, MPLA tarafından kurulan ve ülkede faaliyet gösteren bir hemşire grubunu katlettiler. 1967 yılında 8000 MPLA üyesi Holden Roberto tarafından öldürüldü.

25 Nisan 1974 de faşist Caetano rejiminin Portekiz'de yıkılmasından sonra MPLA 15 Angola şehrinin 10 unda askeri harekate girişti.

Emperyalist tekellerin, ekonomik çıkarlarının tehlikeye gireceğinden korkmaları, sömürgelikten kurtulma hareketini frenleyecek, ulusal bağımsızlık mücadelesini kıracak, kendilerine yardım edecek bir müttefik aramalarına yol açtı. Bu yüzden Amerika'dan çok sayıda savaş malzemesi FNLA örgütüne elaltından akmaya başladı. ~~xx~~

Aynı zamanda Pekin'li yöneticiler tarafından da bu örgüte silah ve askeri eğitmen yollandı. Yerli polislerin Kongo ormanlarından ~~top~~ zorla topladığı köylüler, FNLA kamplarına toplanıyor ve orada uniforma, para, silah dağıtılıyordu. Burada Çinli subaylar tarafından eğitiliyorlardı. Holden Roberto bunu açık olarak şöyle belirtiyordu:

"Bütün askerlerim Çinliler tarafından eğitildi... Ayrıca Çinliler bana kayıtsız şartsız yardım ediyorlar."

1975 Martında FNLA, MPLA'ya karşı yeniden saldırıya geçiyor ve MPLA savaşçılarına, kurdurduğu işkence odalarında her türlü işkenceyi uyguluyordu. 1975 yazında Güney Angola'da, Güney Afrikalı eğitmenler ve terörcü beyaz asker grupları gözükmeye başladı. 1975 sonbaharında ise FNLA ve UNITA, MPLA'ya karşı saldırılarını arttırdılar. 11 Kasım 1975 te MPLA, Angola Halk Cumhuriyetini ilan etti. Kasım ve Aralık aylarında aylarında emperyalistlerin, özellikle Güney Afrikalıların Halk Cumhuriyetine karşı saldırıları arttı.

Başarılı bir savaş veren Angola halkı 1976 Ocağı sonuna kadar ülkenin birçok bölgesini gerici güçlerin elinden kurtardı.Şu anda ise kesin bir zafere ulaşmak üzeredir.

Angola'daki ulusal kurtuluş savaşının zafere ulaşmasında MPLA'nın aşağıdaki,programında gösterilen hedeflerin çok büyük rolü olmuştur:

"Portekiz sömürgeliğinden kurtulma;Angola'yı kendi ekonomisine hakim endüstriyel gelişmiş,modern ve kuvvetli bir ülke haline getirme;özel mülkiyetin mal ve toprak olarak sınırlandırılması;demokratik toprak reformu;hangi ırktan olursa olsun bütün Angola'lılara eşit hakların garantisi;dış politikada hiçbir pakta dahil olmama."

Bu ulusal kurtuluş savaşını kırmak için,emperyalistler,ırkçı Güney Afrikalılar ve Pekin yönetimi ellerinden geleni yapmışlardır.Bunların hizmetine para karşılığı girmiş olan kiralık askerlerin,Amerika,F.Almanya ve İngiltere devletlerine başvurduklarını ve organize edilip Angola'ya gönderildiklerini bugün bütün dünya bilmektedir.

Her şeyden önce,Angola halkının zafere doğru ilerleyen mücadelesi, dünyadaki hiçbir ulusal kurtuluş mücadelesinin,sosyalist ülkelerden,kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfından,dünya demokratik ve barışsever kamuoyundan uluslararası bir dayanışma olmadan başarıya ulaşamayacağını göstermiştir.Angola halkı ve onun gerçek temsilcileri böyle bir desteği görmüştür ve görecektir.

Son olarak,Helsinki'de toplanan Dünya Barış Konseyi Prezidyumu,4 Şubat gününü Angola halkıyla dayanışma günü ilan etmiştir.Asya-Afrika Ülkeleri Dayanışma Örgütü,Angola'ya emperyalist güçlerin dıştan yaptığı müdahaleyi kınamıştır.Başta Sovyetler Birliği ve Küba olmak üzere sosyalist ülkelerin tümünün Angola'ya yaptığı maddi ve manevi yardım git-tikçe büyümüş ve büyümektedir.Aynı zamanda bu olay göstermiştir ki,barış içinde yanyana yaşama politikası,sosyalist ülkelerin ulusal kurtuluş hareketlerini desteklemesine engel teşkil etmemektedir.Aksine bunu geniş bir biçimde mümkün kılmaktadır.

Angola halkının mücadelesinden alınması gereken diğer bir ders de şudur: Saldırgan emperyalist güçlere karşı verilen mücadele,sosyalizme ihanet edenlere,devrimci gibi görünen ajanlara karşı verilen mücadeleden ayrılamaz.Pekin'li liderlerin azgın gerici,ayrılıkçı FNLA ve UNITA örgütlerini desteklemesi bunun açık bir kanıtıdır.Bu tutumun sosyalizmle bağdaşmadığı açıktır.

Dünyadaki bütün gericilerin,karşı-devrimcilerin birleşmesine rağmen Angola halkı kesin zafere doğru ilerliyor.Gerici FNLA-UNITA örgütlerinin,MPLA kuvvetleri karşısında dağılması,kaçması,dünyanın her köşesindeki demokratların,ilericilerin,sosyalistlerin,komünistlerin eylemle-

rine güç katacaktır.

Angola Halk Cumhuriyeti'nin uluslararası saygınlığı gittikçe artıyor. Bütün sosyalist ülkeler, "3. Dünya" ülkelerinin büyük bir kısmı, genç Halk Cumhuriyetini tanıdılar, tanıyorlar. Türkiye'de Angola Halk Cumhuriyetini tanımalıdır. MC hükümeti bu değa efendilerinden önce davranmalıdır.

KISA HABERLER

- İspanyol emekçilerinin, demokratik temel haklarının garantisini için verdikleri mücadele gelişmekte, grev ve mitingler şeklinde devam etmektedir. 26 Şubat'ta 300 000 işçi direnişe geçti. İspanyol ordusu içinde, İspanya'da demokratik haklar, serbest seçim ve bütün politik tutuklulara özgürlük isteyen "Demokratik Askerler Birliği" (UDS) kuruldu. Navarra şehrinde İspanyol emekçileri ile polis arasında çarpışmalar oldu. 3 Mart'ta da Madrid, Barselona ve diğer birçok şehirde yürüyüşler ve grevler yapıldı.

- 15 Şubat'ta halkın tartışmasına sunulan Küba Cumhuriyeti'nin ilk sosyalist anayasası 24 Şubat'ta yapılan referandumda halkın % 97,3 ünün kabul etmesi sonucunda yürürlüğe girmiştir.

- 24 Şubat'ta Moskova Kremlin Kongre salonunda Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 25. Kongresi Genel Sekreter Leonid Brejnev'in yaptığı konuşma ile açıldı. Dünyanın 96 ülkesinden gelen komünist ve işçi partileri, demokratik ve sosyalist partilerin 103 delegasyonu, 15,7 milyon Sovyet komünistini temsil eden delegeler tarafından selamlandı. Kongrede dünya barışının daha da güçlenmesi için yeni kararlar alındı.

- Eski ABD başkanı Nixon, Çin'de, hiçbir resmi fonksiyonu olmadığı halde yüksek devlet adamı protokolüyle karşılandı. Binlerce Vietnamlının katili ve Watergate eşkiyası Nixon'ı Mao özel olarak kabul etti.

DİSK 9 YASINDA

13 Şubat 1976 da Türkiye işçi sınıfının devrimci sendikası DİSK, 9. kuruluş gününü kutladı. Sper ve Sergi sarayında yapılan 10 000 kişilik bir şölende, devrimci işçi marşları, şiirler okundu. Hep bir ağızdan bağırışçılar, "Faşizme geçit yok", "Bağımsız Türkiye", "İhanet Cephesi, Hırsızlar Çetesi", "NATO'ya, üslere hayır", "İşçi, gençlik elele, demokratik cephede" sloganlarıyla salonu inlettiler. DİSK'e mücadelemizde başarılar dileriz.

**İŞÇİ SINIFIMIZ ÖZGÜRCE ÖRGÜTLENME, SENDİKA SEÇME ve
REFERANDUM HAKKI İSTİYOR !**

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA SELAM !

Türkiye işçi sınıfına selam, selam yaratana,
tohumların tohumuna,

serpilip gelişene selam !

Bütün yemişler dallarınızdadır.

Beklenen günler,

güzel günlerimiz ellerinizdedir,

haklı günler, büyük günler,

gündüzlerinde sömürülmeden,

gecelerinde aç yatılmayan,

ekmek, gül ve hürriyet günleri.

Türkiye işçi sınıfına selam !

Meydanlarda hasretimizi haykıranlara,

Toprağa, kitaba, işe hasretimizi,

Hasretimizi ay yıldızı esir bayrağımıza !

Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selam !

Paranın padişahlığını,

kağanlığını yobazın

ve yabancının roketini yenecek

işçi sınıfına selam !

Türkiye işçi sınıfına selam,

selam yaratana !.

NAZIM HİKMET

İLERİAylık.Bülten.....

Sahibi ..Türkiye.Öğrenci.Birliği./..Batıberlin.

SorumlusuTÖB/E..Yönetim.Kurulu.....

AdresiCarmerstr..11.c/o.ESG.,1.Berlin.12.

Masrafı50.Pfg.....

TÜSTAV